

τῇ προηγουμένῃ) Σάμ. Συνών. καὶ ἀντίθ. ἰδ. ἐν λ. γα-
λάρις **A 1**. **β)** Ὁ γαλακτώδης τὴν σύστασιν, ἐπὶ σπερ-
μάτων ἐν γένει πολλαχ. : Γαλατερό στᾶρι (ὅταν ἀρχίζῃ νὰ
σηματίζεται ὁ γαλακτώδης χυμὸς τοῦ καρποῦ) Κέρκ.
Γαλατερά ἀμύγδαλα Κρήτ. Γαλατερό σπυρὶ Λεξ. Βλαστ.
445. **2)** Ὁ ἐκ γάλακτος ὡς κυρίου συστατικοῦ παρα-
σκευαζόμενος, ἐπὶ ἐδωδίων ἐν γένει κοιν. καὶ Πόντ.
(Τραπ.) Τσακων. : Φαγητὰ γαλατερά κοιν. Τὸ φαεῖν γαλα-
τερόν ἐν Τραπ. Ἐν ἀγαποῦ περ' σοῦ τὰ γατερά δομά (ἀγαπῶ
πολὺ τὰ γαλατερά φαγητὰ) Τσακων. **3)** Ὁ ἔχων τὸ
χρῶμα τοῦ γάλακτος, γαλακτώδης πολλαχ. : Γαλατερὴ
ἄχνα (Ν. Ἑστ. 24, 1379). || Ἄσμ.

Γαλατερό μου πρόσωπο, στάσου, κουβέντισέ με
καὶ πές μου λόγια σπλαχνικά καὶ καλοκάρισέ με
Ἡπ.—Ποίημ.

Ποῦ 'ναι σὰν κρίνα κάτασπροι, γαλατεροὶ καὶ ἀφροῖ
ΣΠασαγιάνν. Ἀντίλαλ. 27. **4)** Ὁ ἐτι θηλάζων Κεφαλλ. :
Γαλατερό γουρουνόπουλλο. Συνών. βυζανάρικο (ἰδ.
* βυζανάρικος 2), βυζανιάρικο (ἰδ. βυζανιάρικος 1), γα-
λαθέας, γαλαθηνός.

Β) Οὖς. **1)** Πληθ. γαλατερά, τὰ ἔγγαλα ζῶα Κέρκ.
κ. ἀ.—Λεξ. Βλαστ. 228. **2)** Οὐδ. γαλατερόν καὶ θηλ.
γαλατερή, σκευὸς γάλακτος Πόντ. (Κοτύωρ. Τραπ. Χαλδ.)

3) Θηλ. γαλατερή, εἶδος ἀμυγδαλεῶς Κρήτ. **4)** Οὐδ.
γαλατιρό, εἰς τὴν συνθηματικὴν γλῶσσαν ἀργυροῦν Τουρ-
κικὸν νόμισμα εἰκοσι γροσίων Θράκ. (Διδυμότ.)

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν θηλ. τύπ. Γαλατερὴ
Καππ. Γαλατεροῦ Ἄνδρ. (Κόρθ.)

γαλατεύω Πόντ. (Κρώμν. Τραπ. Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ οὖς. γάλα.

Πληροῦμαι τοὺς μαστοὺς γάλακτος. ἐνθ' ἀν. : Τὰ
χτήνᾱ καλὰ βόσκουνταν, γὰ τ' ἐκεῖνο ἐγαλάτεψαν (αἱ ἀγελά-
δες βόσκουν καλὰ, δι' αὐτὸ περίσπεσε τὸ γάλα τους) Χαλδ.
Συνών. γαλατῶνω **B 1**.

Γαλατζανούδα ἡ, Μακεδ.

Ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ ὀνόματος Γαλατζανός παρὰ τὸ το-
πων. Γαλάτζιτα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. — οὐδα.

Πηλίνη στάμνα ὕδατος κατασκευαζομένη ἐκ τοῦ ἰδιαι-
τέρου τοῦ χωρίου Γαλάτζιτα πηλοῦ ἔχουσα τὴν ἰδιότητα
νὰ διατηρῇ τὸ νερὸ δροσερόν.

γαλατζῆς ὁ, Θράκ. Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὖς. γάλα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. — τζῆς
κατ' εὐθείαν ἐκ τῆς ὀνομαστικῆς.

Γαλακτοπώλης. Συνών. ἰδ. ἐν λ. γαλατᾶς **1**.

γαλάτη ἐπίθ. θηλ. Ἡπ. (Τσαμαντ.) Κρήτ. κ. ἀ. γα-
λάτα Ἡπ. Μακεδ. (Νάουσ.) Πόντ. (Κερασ.) Οὐδ. γαλάτο
Εὐβ. (Αἰδηψ.) Ἡπ. Μακεδ. (Καστορ.) Πελοπ. (Ἡλ. Κόκ-
κιν. Λακων. Παππούλ. Πυλ.) κ. ἀ. γαλάτου Ἡπ. (Ζαγόρ.
κ. ἀ.) Μακεδ. (Βέρ. κ. ἀ.)

Θηλ. τοῦ ἀμαρτ. ἐπίθ. γαλάτος παρὰ τὸ οὖς. γάλα
καὶ τῆς καταλ. — ἄτος.

1) Θηλ. καὶ οὐδ. ἐπὶ γαλακτοφόρου ζῴου παράγον-
τος πολὺ γάλα Εὐβ. (Αἰδηψ.) Ἡπ. (Ζαγόρ. Τσαμαντ. κ. ἀ.)
Πελοπ. (Ἡλ. Κόκκιν. Λακων. Παππούλ. Πυλ. κ. ἀ.) :
Παροιμ. Καὶ γαλάτη καὶ μαλλάτη καὶ τ' ἀρνὶ τῆς θηλυκῆς
(ἐπὶ ἀπαιτήσεως ὑπερβολικῆς καὶ δυσαναλόγου πρὸς τὸ
προσφερόμενον ἀντάλλαγμα) Τσαμαντ. Θέλει γαλάταν καὶ
μαλλάταν καὶ τ' ἀρνὶ τῆς θηλυκῆς (συνών. τῇ προηγουμένῃ)
Ἡπ. Καὶ γαλάτα καὶ μαλλάτα καὶ ἀρσενικά τ' ἀρνὶά
(συνών. τῇ προηγουμένῃ) Λακων. Κὶ γαλάτα κὶ μαλλάτα

κὶ θηλ' καὶ τ' ἀρνὶά (συνών. τῇ προηγουμένῃ) Ἡπ. **2)**
Θηλ., ἡ ἔχουσα τὸ χρῶμα τοῦ γάλακτος, γαλακτόχρους,
λευκὴ Κρήτ. : Ἄσμ.

Γάμμα, γαλάτη καὶ ξαθὴ καὶ ἀγάπη μου μεγάλη,
ἄνοιξε τ' ἀγκαλάκια σου καὶ μέσα νὰ μὲ βάλῃς.

3) Θηλ. εἶδος λευκοῦ πτηνοῦ ὁμοίου πρὸς τὸν ἀετὸν
Πόντ. (Κερασ.)

Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. Γαλάτα καὶ ὡς τοπων. Κύπρ.

γαλατῆρας ὁ, Κέρκ.

Ἐκ τοῦ οὖς. * γαλατῆρ.

Λίθος εἰς τὸν ὅποιον ἀποδίδουν τὴν μαγικὴν ἰδιότητα
τῆς κανονικῆς διατηρήσεως τοῦ γάλακτος τῶν θηλαζου-
σῶν γυναικῶν.

γαλατιὰ ἡ, ἀμάρτ, γαλαθὰ Κρήτ. (Σέλιν.)

Ἐκ τοῦ οὖς. γάλα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. — ἰά.
Σκευὸς γάλακτος. Πβ. γαλατάσκι.

γαλατιάζω Ἡπ. Κέρκ.—ΧΧριστοβασ. Ἀγάπ. 2,41—
Λεξ. Αἰν. γαλατισάζω Πελοπ. (Μάν.) Στερελλ. (Λεπεν.)
Μετοχ. γαλατισαμένος Εὐβ. (Κουρ.)

Ἐκ τοῦ οὖς. γάλα.

1) Ἀποκτῶ χυμὸν γαλακτώδη, ἐπὶ καρπῶν ἐνθ' ἀν. :
Γαλατισάζει τὸ στᾶρι Ἡπ. Κέρκ. **2)** Ἀναδίδω, ἐξάγω
γαλακτώδες ὑγρὸν Πελοπ. (Μάν.) : Ἐρριξα πολὺ νερὸ
καὶ γαλάτισαε τὸ ζυμάρι. Συνών. ἀναγαλατισιάζω **A 1**.

3) Ἀποκτῶ τὸ χρῶμα τοῦ γάλακτος ΧΧριστοβασ. ἐνθ'
ἀν. : Ποίημ.

Γαλάτισε ἡ ἀνατολὴ καὶ θάμπωσαν τ' ἀστέρια.

4) Κάμνω τι πολὺ χαλαρόν, μαλακὸν Πελοπ. (Μάν.) :
Τὸ πολὺ νερὸ γαλατισάζει τὸ ψωμί.

γαλατιανός ἐπίθ. ΚΚρυστάλλ. Ἔργα 2,45 — Λεξ.
Βλαστ. 347 γαλαχιανός ΜΛελέκ. Ἐπιδόρπ. 135.

Ἐλ τοῦ οὖς. γάλα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. — ἰα-
νός. Τὸ γαλαχιανός κατὰ τὸ γαλατερός παρὰ τὸ
γαλατερός, ὁ πβ.

Ὁ ἔχων τὸ χρῶμα τοῦ γάλακτος, λευκὸς ἐνθ' ἀν. : Ἄσμ.

Γαλανή, γαλαχιανή, | τίνος εἶναι τὸ παννί ;

— Δικό μας εἶναι τὸ παννί, δικό μας καὶ τὸ χτένι
καὶ ἡ κόρη ποῦ τὸ ὑφαίνει

ΜΛελέκ. ἐνθ' ἀν.—Ποίημ.

Γιὰ ἰδὲς λαιμὸς γαλατιανός, λαιμὸς περιστερένιος
καὶ δροσερός σὰν κρύο νερὸ καὶ σὰν βουνήσιο χιόνι

ΚΚρυστάλλ. ἐνθ' ἀν.

* **γαλατιάρικος** ἐπίθ. Θηλ. γαλατιάρια Πόντ. (Κερασ.
Κοτύωρ. Χαλδ.) γαλατιάραινα Πόντ. (Κρώμν. Ὁφ. Τραπ.
Χαλδ.) Οὐδ. γαλατιάριν Πόντ. (Κερασ.) γαλατιάρ Πόντ.
(Τραπ. Χαλδ.) γαλατιάρικον Πόντ. (Κερασ.) γαλα-
τιάρ' κον Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.) γαλατιάρικο Πόντ. (Ὁφ.
Σούρμ.)

Ἐκ τοῦ οὖς. γάλα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
— ἰάρις.

Ὁ γαλακτοφόρος ἢ ὁ παρέχων ἄφθονον γάλα ἐνθ'
ἀν. : Γυναῖκα γαλατιάραινα Ὁφ. Τραπ. Γαλατιάρ' κον αἰῖδ'
— πρόβατον — χτήνον κτ. Τραπ. Χαλδ. Τὸ θηλ. Γαλατιάρια
καὶ ὄνομα ἀγαλάδας. Συνών. καὶ ἀντίθ. ἰδ. ἐν λ. γα-
λάρις **A 1**.

γαλάτσιασμα τό, Ἡπ. γαλάτσιασμα Λεξ. Αἰν.

Ἐκ τοῦ ρ. γαλατιάζω.

Ἡ γαλακτώδης σύστασις καρπῶν πρὸ τῆς πλήρους



ὁριμάνσεως: Ἐβρεξε ἀπάνω ὅς τὸ γαλάτισμα τοῦ στα-
ριοῦ Ἦπ. Κέρκ.

γαλατικόν τό, Πόντ.

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. ἐπιθ. γαλατικός.

Προϊόν τῆς γαλακτοκομίας, ὅσον βούτυρον, τυρὸς κττ.

γαλατίλα ἡ, σύννηθ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γάλα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ίλα.

Ἡ ἰδιάζουσα τοῦ γάλακτος ὁσμὴ: Τὸ μωρὸ μυρίζει
γαλατίλα τὸ στόμα του. Τὸ ποτήρι μυρίζει γαλατίλα. Συνών.
γαλατγὰ (Ι).

* **γαλατίτης** ὁ, γαλίτης Κρήτ. Χίος γαλασίτης
Κρήτ. Χίος — Λεξ. Βλαστ. 457 ἄλασίτης Ρόδ. Θηλ.
γαλατίτα Πόντ. (Κολων.) γαλασίτα Πελοπ. (Μεσσ.) χα-
λασίτα Πελοπ. (Παππούλ. Πυλ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γάλα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ίτης.
Τὸ γαλίτης κατ' εὐθείαν ἀπὸ τὴν ὀνομαστικὴν.

1) Εἶδος μύκητος Κρήτ. Πελοπ. (Μεσσ. Παππούλ.
Πυλ.) Ρόδ. Χίος. Συνών. γαλασίτι. 2) Τὸ φυτὸν γα-
λατίτσα 2, ὁ ἰδ., Πόντ. (Κολων.)

γαλατίτσα ἡ, Παξ. Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Ὁφ.
Σούρμ. Τραπ. Χαλδ. κ. ἄ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γάλα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-ίτσα.

1) Γάλα Πόντ. (Σούρμ.) 2) Ἀγριόχορτον ἔχον γα-
λακτώδη ὁπὸν ἐνθ' ἄν. Συνών. *γαλατίτης 2, γαλα-
χτίτα, γαλαχτίτσα. Πβ. γαλασίτα. 3) Ὁ γαλα-
κτώδης καρπὸς τοῦ ἀραβοσίτου Πόντ. (Ὁφ.)

γαλατοβούτυρο τό, ἀμάρτ. γαλατόβουτ'ρο Θράκ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γάλα καὶ βούτυρο.

Γνήσιον βούτυρον ἐκ γάλακτος κατ' ἀντίθεσιν πρὸς
τὸ τεχνητὸν ἐκ λιπιδῶν οὐσιῶν.

γαλατοδάμαλο τό, ἀμάρτ. ἄλατοδάμαλο Νάξ. (Ἀ-
πύρανθ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γάλα καὶ δαμάλι.

Μόσχος τοῦ γάλακτος μικρὸς θηλάζων ἔτι.

γαλατόθρεβος ἐπίθ. ἀμάρτ. γαλατόθρεβος Πόντ.
(Ἰμερ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γάλα καὶ τοῦ ρ. θρέβω, δι' ὃ ἰδ. θρέφω.

Ὁ θρεμμένος μὲ γάλα.

γαλατόκαδη ἡ, Πελοπ. (Μαζαίικ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γάλα καὶ κάδη, δι' ὃ ἰδ. κάδος.

Κάδος ἐντὸς τοῦ ὁποίου κτυποῦν τὸ γάλα πρὸς ἐξα-
γωγὴν τοῦ βουτύρου.

γαλατοκαλύβα ἡ, ἀμάρτ. γαλατονκάλ'βα Στερελλ.
(Ἀκαρναν.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γάλα καὶ καλύβα.

Ἡ ἐν τῷ ποιμνιοστασίῳ κατασκευαζομένη καλύβη,
εἰς τὴν ὁποίαν διαμένει ἡ τυροκόμος.

γαλατοκολόκυνθο τό, ἀμάρτ. γαλατοκολόγκυνθον
Πόντ. (Χαλδ.) γαλατοκολόγκυνθον Πόντ. (Χαλδ.) γαλο-
κολόγκυνθον Πόντ. (Ἀμισ. Κοτύωρ. Ὁφ. Τραπ. Χαλδ.)
γαλοκολόγκυνθον Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γάλα καὶ κολοκύθι, παρ' ὃ καὶ κο-
λογκύθ' καὶ κολογκύθ'. Τὸ γαλοκολόγκυνθον κατ'
εὐθείαν ἀπὸ τὴν ὀνομαστικὴν.

Φαγητὸν ἀπὸ κολοκύνθην καὶ γάλα. Συνών. γαλα-
τοφάει 2.

γαλατοκορφή ἡ, Λεξ. Αἰν.

Ἐκ τῶν οὐσ. γάλα καὶ κορφή.

Τὸ πῖαρ τοῦ γάλακτος, τὸ ἀπὸν ἀπάνω, ἡ κορυφή.

γαλατοκουλουρίδα ἡ, ἀμάρτ. γαλατοκουλ-λδου-
ρίδα Ρόδ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γάλα καὶ κουλουρίδα.

Φαγητὸν ἀπὸ σπιτήσια μακαρονάκια καὶ γάλα.

γαλατοκούλουρο τό, Κρήτ. κ. ἄ. — Λεξ. Αἰν.

Ἐκ τῶν οὐσ. γάλα καὶ κουλούρι. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

Κολούρι ζυμωμένον μὲ γάλα.

γαλατολεκανίδα ἡ, Κρήτ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γάλα καὶ λεκανίδα.

Λεκάνη πῆλινη ἀπλωτή, εἰς τὴν ὁποίαν τίθεται τὸ
γάλα διὰ νὰ σχηματισθῇ τὸ πῖαρ.

γαλατομανίτης ὁ, Σκυρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γάλα καὶ μανίτης, δι' ὃ ἰδ. ἀμανίτης.

Εἶδος μύκητος λευκοῦ.

γαλατόμαντρα ἡ, Χίος.

Ἐκ τῶν οὐσ. γάλα καὶ μάντρα.

Μάνδρα γαλακτοφόρων αἰγοπροβάτων.

γαλατομπούρικο τό, κοιν. γαλατομπούρεκο πολ-
λαχ. γαλατομπούρουκο Ζάκ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γάλα καὶ μπουρέκι.

Γλύκισμα ἀπὸ φύλλα ζύμης, ἐντὸς τῶν ὁποίων τίθε-
ται κρέμα ἀπὸ γάλα, ἀλεύρι καὶ βούτυρο, περιχέομενον
μὲ σιρόπι ἀπὸ ζάχαριν.

γαλατομυζήθρα ἡ, Ρόδ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γάλα καὶ μυζήθρα.

Μυζήθρα παρασκευαζομένη μὲ πυτιά ἀπὸ γάλα.

γαλατόπετρα ἡ, Ἄνδρ. Κάμπ. Κῶς Σκυρ. κ. ἄ.
γαλατόπετρα Κυκλ. Χίος ἄλατόπετρα Νάξ. (Ἀπύρανθ.)
γαλαχτόπετρα Κεφαλλ. γαλόπετρα Θήρ. κ. ἄ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γάλα καὶ πέτρα. Διὰ τὸ γαλαχτόπε-
τρα ἰδ. γαλατερός - γαλαχτερός. Τὸ γαλόπετρα κατ'
εὐθείαν ἀπὸ τὴν ὀνομαστικὴν.

1) Εἶδος λίθου λευκοῦ ἢ ἄλλου μὲν χρώματος, ἔχον-
τος δὲ φλέβας λευκάς, τὸν ὁποῖον συνήθως ἀναρτοῦν
ἐκ τοῦ λαιμοῦ τῆς ἀρτιτόκου γυναικὸς διὰ νὰ κατε-
βάσῃ πολὺ γάλα Ἄνδρ. Θήρ. Κάμπ. Κεφαλλ. Κυκλ.
Κῶς Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Σκυρ. Χίος κ. ἄ. Συνών. γα-
λατοῦσα. Πβ. γαλατόχαντρα. 2) Εἶδος χάνδρας
χρώματος κυανοῦ ὑπολεύκου χρησιμοποιομένου ὡς πε-
ριάπτου κατὰ τῆς βασκανίας ἀγν. τόπ.

Γαλατόπεφτη ἡ, Κύθν. Σκυρ. Γαλατοπέφτ' Μύκ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γάλα καὶ Πέφτη.

Ἡ ἡμέρα Πέμπτη τῆς Ἀναλήψεως, κατὰ τὴν ὁποίαν
εἰς μὲν τὴν Μύκονον καὶ Σκυρον οἱ ποιμένες διανέμουν
δωρεὰν τὸ ἀμελγόμενον γάλα, εἰς δὲ τὴν Κύθνον τὸ μα-
γειρεύουν καὶ παρασκευάζουν χόνδρους.

γαλατοπίθαρο τό, ἀμάρτ. γαλατοπιθάρου Λήμν.

Ἐκ τῶν γάλα καὶ πιθάρι.

Ὁ λέβης ἐντὸς τοῦ ὁποίου πῆζουν τὸ γάλα καὶ κά-
μνουν τυρί.

γαλατόπιττα ἡ, σύννηθ. γαλατόπ'ττα βόρ. ἰδιώμ.
γαλόπιττα πολλαχ. γαλόπ'ττα πολλαχ. βορ. ἰδιωμ.

